

Скрипкарь Василь Георгійович (1962-2021) . Некролог

16 лютого 1962 року в сім'ї Скрипкарь Георгія Васильовича і Домніки Георгіївни була велика радість. У них народився син – Василіка! Він був 5-тою та наймолодшою дитиною в сім'ї. Його життя було оточене піклуванням і любов'ю батьків та старших братів і сестер. Ще в дошкільному віці мама, використовуючи Румунську Біблію, навчала його читати. Таким чином їй вдалося привити йому любов до Бога та Його Слова. Це і стало початком та основою його віри.

Ще за шкільних часів, будучи твердо переконаним у Слові Божому, він проповідував вчителям та однокласникам. В юному віці, перебуваючи далеко від батьків, на Кавказі, самотійно прийняв рішення заключити заповіт з Господом.

Його перебування в армії за радянських часів було ще важчим етапом в житті, де довелось відстоювати принципи своєї віри. Але Господь допоміг юному Василю в цих важких обставинах залишатись вірним Богу. Ба більше, йому вдалось звершувати служіння Господу. Він очолив армійський духовий оркестр, який на міському параді виконував марш на мелодію гімну «Христос надія Християн»

Повернувшись з армії, Василь Георгійович був благословенний Богом мати хороший вплив на круг молоді, серед якої він був лідером. Вони зустрічались на молодіжних заняттях для вивчення Слова Божого. Там він і познайомився зі своєю майбутньою дружиною Валентиною, з якою 17 червня 1984 року вони утворили сім'ю. Коли молилися про те чи є воля Божа на шлюб, вони зрозуміли що Бог кличе їх і до служіння у церкві. Це були чудові та благословенні роки їх сімейного життя.

Бог подарував їм чотирьох дітей: двох синів і дві дочки – Оксану, Андрія, Наталку та Віталіка. Всі діти утворили свої

сім'ї і тепер їхня велика родина налічує 8-ро дітей та 10-ро онуків, виховуючи яких, вони завжди прагнули привити їм любов до Бога.

За своє життя Василь Георгійович з дружиною змінили багато місць служіння в Україні. Вони служили в Чернівцях, на Буковині, в Сумській, Чернігівській та Київській областях, а також в самій столиці України – місті Києві. І навіть тоді, коли Господь покликав їх поїхати за межі України, родина також дала згоду і залишалися вірними і посвяченими протягом усіх років служіння.

На кожному новому місці вони об'єднували церкви, робили ремонти, проводили євангельські програми, вчили людей щиро молитися і присвячувати своє життя Богу.

Довелось Василю Георгійовичу пережити ще деякі переживання. В 2015 році була виявлена важка хвороба «Лейкоз». Це були важкі часи випробування, але Бог відповів на численні молитви багатьох дітей Божих і подарував йому ще роки життя. На превеликий жаль, недавно Василь Георгійович захворів і як виявилось це був КОВІД. І знову церковна сім'я об'єдналась в щирих молитвах до Господа за його здоров'я. Цього разу Бог відповів інакше. 18 листопада 2021 року, перестало битися серце дорогого нам чоловіка, батька, дідуся, сина, брата та Божого служителя. Віримо що і на це також була воля Божа.

Хай потішить Господь надією на славне воскресіння. Бог каже Своїм вірним: зайдіть в кімнату відпочинку! Скоро Я знову покличу вас, діти Мої!

Першоджерело: adventist.in.ua